

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25871/2024
04.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Раденковић, адвокат из ..., против туженог А.Д. „Електромрежа Србије“ Београд, чији је пуномоћник Лука Андрић, адвокат из ..., ради исплате накнаде за стварну службеност, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 785/24 од 17.09.2024. године, у седници одржаној 04.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 785/24 од 17.09.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Панчеву Гж 785/24 од 17.09.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Решењем Вишег суда у Панчеву Гж 785/24 од 17.09.2024. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Панчеву П 1139/24 од 18.06.2024. године, којим је одбачена тужба тужиоца од 21.12.2023. године као недозвољена и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права,.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је

потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је одређивање накнаде за стварну службеност преласка вода ваздушним путем из парцеле у власништву тужиоца (катастарске парцеле број .. КО ...), за коју је донето правоснажно решење о непотпуној експропријацији дана 28.11.2023. године од стране Општинске управе Општине Алибунар, па се пред органом управе спроводи поступак за споразумно одређивање накнаде за експропријацију на основу одредбе члана 56. Закона о експропријацији на коју упућује Закон о утврђивању јавног интереса и посебним поступцима експропријације и прибављања документације ради реализације и изградње система за пренос електричне енергије 400kw напонског нивоа „Трансбалкански коридор – Прва фаза (Сл. Гласник РС 115/2014). Одређивање накнаде за експроприсану непокретност врши у складу са чланом 56. Закона о експропријацији, па тек ако општинска управа не поступи по ставу 1. члана 61. Закона ранији сопственик и корисник експропријације могу се непосредно обратити суду ради одређивања накнаде (став 2), због чега је тужба поднета у овој парници недозвољена. Ревидент уз ревизију није доставио другачије одлуке судова у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету у смислу потребе уједначавања судске праксе.

На основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, у вези чланова 420. ст. 1. и 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Чланом 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је дана 21.12.2023. године, а вредност спора је 10.000,00 динара.

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору, па како вредност предмета побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је ревизија недозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Са изнетих разлога, применом члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови одговора на ревизију нису били потребни ради вођења парнице због чега је овај суд одбио захтев тужене на основу одредбе члана 154. ЗПП и одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић